Sol da Alma

TAROT · LENORMAND

Tuarascáil mhionsonraithe

Don léitheoir: Rita

Sol da Alma – Grá · 18 Meán Fómhair 2026

AN CHEIST

Is maith liom go mór é, ach braithim gur mise i gcónaí a bhíonn ag déanamh teagmhála. An bhfuil todhchaí ag an gcaidreamh seo, nó an bhfuil mé ag coinneáil orm i m’aonar?

1	An t-am i láthair	**An Ard-Bhansagart / An Bhean**
2	An t-am atá thart	**Aon na mBonn / An Ancaire**
3	An todhchaí	**Seacht na Slat / Na Réaltaí**
4	An croí	**Deich na gClaimhte / An Leabhar**
5	An aigne	**An Draíodóir** *(bunoscionn)* **/ An Gairdín**
6	An bac	**Ridire na mBonn** *(bunoscionn)* **/ An Fhuip**
7	An t-ionchas	**Ocht na mBonn / An Chónra**
8	An chomhairle chríochnaitheach	**Rí na Slat / An Leanbh**

An cheist agus an freagra a thugann an croí

Tugann Rita ceist chuig an mbord Tarot seo a bhfuil imní dhomhain inti faoin gcómhalartacht agus faoi chinniúint ceangail ghrá: an mothú gur ó thaobh amháin a thagann an iarracht ar fad, agus an t-amhras an bhfuil todhchaí ag an gcaidreamh seo nó nach bhfuil ann ach seasmhacht aonair. Faoi na focail sin, is é an rud atá á fhiafraí i ndáiríre ná an bhfaigheann an infheistíocht mhothúchánach macalla sa duine eile, nó an easpa tola bóthar coiteann a thógáil atá le léamh i dtost an duine eile. Sol da Alma is ainm don leagan amach seo, agus tá sé tógtha ar phatrún ocht dteach a scrúdaíonn go mion dearcadh inmheánach an duine eile. Coinníonn gach suíomh dhá chárta in éineacht: cárta Tarot, a thugann saibhreas siombalach agus doimhneacht bhunchineálach a dhúile féin, agus cárta Lenormand, a dhaingníonn an fhís sin i réaltacht shimplí, dhíreach, gan fiacail a chur ann. Tá an t-am i láthair ag barr an bhoird, agus tá an t-am atá thart agus an todhchaí ar an dá chnoc ar na taobhanna; tá an croí agus an aigne ar an dá imeall is leithne, ag tarraingt in aghaidh a chéile i dtreonna contrártha, agus tá an bac agus an t-ionchas ar an bhfána a théann síos go dtí an rinn íochtair, áit a luíonn an chomhairle chríochnaitheach. Ina iomláine, léiríonn an bord aeráid láidir shrianta agus chúlaithe. Níl dúil an Uisce, dath na gCupán, le feiceáil in aon áit, agus nochtann an easpa sin go bhfuil sruth na mothúchán agus an roinnt spontáineach ghrá as láthair ón dinimic mar atá sí anois. Leagan amach tirim atá ann, faoi smacht na talún agus an aeir, agus tugann sé le fios, cé go bhfuil struchtúr éigin nó machnamh réasúnach ann, go bhfuil an duine eile dúnta i bpróiseas inmheánach caomhnaithe agus tosta, agus go bhfágann sé stiúradh praiticiúil an chaidrimh ar fionraí go hiomlán.

An t-am i láthair

An Ard-Bhansagart

An Bhean

Is é an Ard-Bhansagart, Arcán Mór a osclaíonn teach an ama i láthair, a thaispeánann an duine eile i riocht socrachta agus cúlaithe doimhne. I bpictiúr an chárta seo feicimid bean ina suí idir dhá cholún, leabhar nó scrolla leathcheilte i bhfillteacha a fallainge, agus í ag féachaint roimpi le gnúis dhothuigthe nach nochtann a rúin. Is é an dara hArcán Mór é, agus seasann sé do neart na rúndachta, don tost a charnann eolas ach nach ligeann faic amach. Tugann sé le fios gurb é rogha an duine eile inniu gach a mhothaíonn agus a cheapann sé a choinneáil chuige féin, agus gurbh fhearr leis breathnú go fulangach ná gníomhú go díreach. Tugann an Bhean, an cárta Lenormand atá sa spás céanna, tagairt dhíreach nithiúil isteach sa teach seo: an láithreacht bhaininscneach, nó an duine a bhfuil aird na ceiste dírithe air. Léiríonn sí go bhfuil aird an duine eile, fiú más faoi cheilt é, dírithe ortsa: aithníonn sé do thábhacht agus an ról gníomhach atá agat sa chaidreamh.

Nuair a thrasnaíonn an dá chárta seo a chéile sa teach seo, tagann lomdhíríocht agus oibiachtúlacht ón mBean, tagann rúndiamhair shíoraí ón Ard-Bhansagart, agus eascraíonn as an teagmháil sin diagnóis an-soiléir ar staid reatha an duine eile. Aithníonn sé do láithreacht agus do luach, ach is é an t-aon fhreagra a thugann sé ar an aitheantas sin ná tost iomlán agus a chuid rún a choinneáil faoi cheilt. Ní shéanann sé an ceangal anseo; diúltaíonn sé, áfach, gníomhú air go hoscailte. B’fhearr leis go dtaispeánfá thusa thú féin agus go rachfá chun cinn, fad a fhanann sé féin sa scáth, ag breathnú ar na himeachtaí gan cur isteach orthu. Is é an freagra a thugann an teach

seo ar do cheist, a Rita, go bhfuil an duine eile i riocht fulangach thar na bearta: tá a fhios aige go maith cad atá ag tarlú, ach roghnaíonn sé gan aon chéim a thógáil a nochtfadh é nó a cheanglódh é láithreach.

An t-am atá thart

Aon na mBonn

An Ancaire

Seasann Aon na mBonn, i suíomh an ama atá thart, do shíol deise ábhartha, inbhraite, a tháinig chun cinn ag an tús nó i gcéim níos luaithe den scéal seo. I bpictiúr an chárta seo tagann lámh dhiaga amach as scamall chun bonn mór óir a thairiscint os cionn gairdín saibhir, siombail de bhreith ruda a bhfuil féidearthacht fáis ann, de bhonn daingean agus de luach fíor a leagadh ar an mbord. Is é an chéad chéim de dhath na mBonn é, a bhaineann le dúil na talún, agus taispeánann an cárta gur thosaigh an caidreamh le gealltanas seasmhachta, compord coirp agus tógáil a raibh cuma uirthi go rachadh sí i bhfad ar an bplána praiticiúil. Treisíonn an Ancaire, an cárta Lenormand, an creathadh seo lena eochairfhocal féin: an tslándáil, an obair sheasmhach, an rud a choinníonn long ceangailte le grinneall na farraige. Tugann sé le fios go raibh mothú ancaireachta ann i ndáiríre, mothú cuain shábháilte agus gealltanais a bhí beartaithe a bheith daingean agus buan.

Taispeánann teagmháil an dá fhórsa seo gur rún frithpháirteach rud éigin daingean a chruthú, rud a sheasfadh in aghaidh na stoirmeacha, a bhí mar shéala ar an am a chuaigh thart sa cheangal seo. Deimhníonn an Ancaire agus Aon na mBonn a chéile, agus tugann siad le fios gur bhraith an duine eile an caidreamh seo mar bhronntanas

luachmhar agus mar phointe cobhsaíochta ina shaol féin, rud a thug slándáil dó agus nárbh fhonn neamhbhuan amháin é. Is é an meáchan atá fós ag eascairt as sin inniu ná mothú dualgais agus ceangail struchtúrtha: ní dhearna an duine eile dearmad ar luach an ruda a cuireadh, agus is í an chuimhne sin ar an tslándáil agus ar an daingne a bhí ann tráth a cheanglaíonn fós é, ina aigne, leis an ngealltanas seo, fiú nuair a theip ar an ngníomh.

An todhchaí

Seacht na Slat

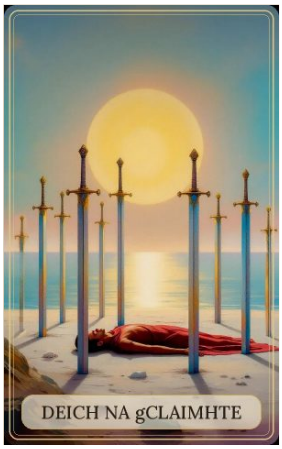

Na Réaltaí

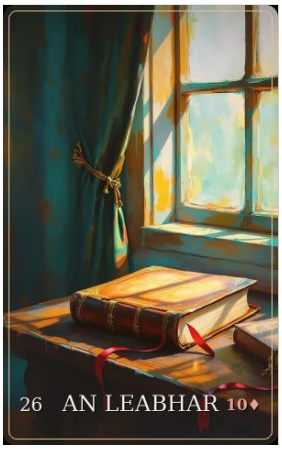
Tagann Seacht na Slat i dteach na todhchaí chun cur síos ar dhearcadh an duine eile mura n-athraíonn an dinimic reatha. I bpictiúr an chárta seo feicimid fear ar bharr cnoic agus slat ina ghlac aige chun é féin a chosaint ar sé shlat eile atá á n-ardú ina aghaidh ón íochtar: dearcadh frithsheasmhachta é, cosaint cheanndána ar a chríoch féin, agus diúltú oiread is milliméadar amháin talún a ghéilleadh. Is é Seacht na Slat é, a bhaineann le dúil na tine, agus tugann an cárta le fios gurb é an t-imoibriú a bheidh ag an duine eile amach anseo ar an seasmhacht nó ar an mbrú ná dúnadh níos mó fós ar an gcosaint, agus go bhfeicfidh sé d’iarrachtaí teagmhála ní mar chomhartha grá ach mar ionradh ar a spás pearsanta nach mór seasamh ina choinne. Tugann na Réaltaí, an cárta Lenormand a dheachtaíonn focal na treorach, na soiléireachta agus an dóchais a fheictear i bhfad uait, le fios go bhfuil síocháin á lorg, solas spioradálta agus cúrsa ar mian leis é a choinneáil saor ó choimhlintí agus ó bhrú an lae.

Nochtann teacht le chéile an dá chárta seo contrárthacht shoiléir idir an fonn soiléireachta agus an ullmhacht chun troda cosanta. Lorgaíonn na Réaltaí comhréiteach agus loinnir chaoin chúrsa idéalaithe, ach tugann Seacht na Slat rabhadh go mbraithfidh an duine eile dualgas air troid chun a neamhspleáchas agus a chrios compoird a chaomhnú. Mura n-athraíonn aon rud sa bhealach a dtéann tú i dteagmháil leis an gcaidreamh, is dócha go bhfeicfidh an duine eile gach iarracht a dhéanann tú teacht níos gaire mar éileamh nach mór dó é féin a chosaint air. Cúlóidh sé go barr a chnoic mheabhrach, agus coinneoidh sé an dóchas go réiteofar gach rud as féin, gan é a bheith air an iarracht a dhéanamh teacht anuas go talamh na comhroinnte praiticiúla.

An croí

Deich na gClaimhte

An Leabhar

Nochtann Deich na gClaimhte, atá i gcroí an duine eile, staid traochta dhomhain agus deiridh phianmhair a iompraíonn sé ina chroí istigh. Sa radharc atá tarraingthe ar an gcárta seo, luíonn fear sínte ar an talamh, ar a dhroim, agus deich gclaíomh dhubha sáite ann faoi spéir dhorcha: teorainn a sroicheadh, pian nach féidir léi méadú níos mó, agus deireadh dosheachanta timthrialla meabhrach a d’ídigh é. Taispeánann dúil an aeir, dúil an datha seo, go dtagann fulaingt an duine eile ó smaointe obsesiúnacha, ó mheasúnuithe dian agus ó mhothú briseadh a bhraitheann sé a bheith críochnaitheach, agus tugann sí le fios go bhfuil a chroí scriosta ag caillteanas nó ag ídiú a mheasann sé nach féidir a leigheas. Taispeánann an Leabhar, an cárta Lenormand a sheasann don rún, don eolas a choinnítear i dtaisce agus don rud atá fós le nochtadh, go gcoinníonn sé an phian seo ar fad agus an mothú léirscriosta seo faoi ghlas daingean, gan ligean

dóibh teacht chun solais.

Nochtann an meascán de Dheich na gClaimhte agus den Leabhar go soiléir an t-uaigneas inmheánach atá ar an duine eile. Dúnann an Leabhar íomhá thragóideach Dheich na gClaimhte agus cuireann séala uirthi, rud a dheimhníonn go bhfuil sé ag dul trí phróiseas caointe nó traochta mhothúchánaigh nach bhfuil sé sásta a roinnt leis an saol, agus gurbh fhearr leis fulaingt faoi thost ná a leochaileacht a nochtadh. Is é an rud a bhraitheann sé istigh, agus b'fhéidir nach gcuirfidh sé i bhfocail choíche, go bhfuil an caidreamh, mar a bhí sé, tagtha go pointe nach féidir filleadh uaidh, go deireadh iomlán timthrialla a d'fhág gan neart é chun infheistiú ná chun troda. Níl fágtha aige ach tost leabhair dhúnta a choinníonn a chuid colm féin.

An aigne

An Draíodóir
(bunoscionn)

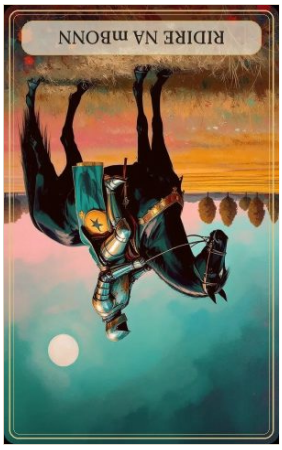

An Gairdín

Tá an Draíodóir bunoscionn i dteach na haigne, agus léiríonn sé scaipeadh mór fórsaí, neamhchumas an toil a dhíriú agus, san fhoirm is measa, dearcadh leisce nó ionramháil neamhfheasach trí fhaillí. Ina sheasamh ceart, taispeánann an cárta seo fear óg a bhfuil na dúile go léir ar an mbord roimhe, agus é ag seoladh fuinneamh na spéire go dtí an talamh lena shlat draíochta ardaithe; bunoscionn, nochtann an tArcán Mór seo go bhfuil na huirlisí ann, ach gur theip ar an toil iad a úsáid go macánta agus go héifeachtach. Braitheann an duine eile gan chumhacht chun an cás a láimhseáil, nó is fearr leis cleasa beaga agus tost oirbheartach a úsáid ionas nach mbeidh air cinneadh soiléir a dhéanamh. Seasann an Gairdín, an cárta Lenormand, don saol poiblí, do na

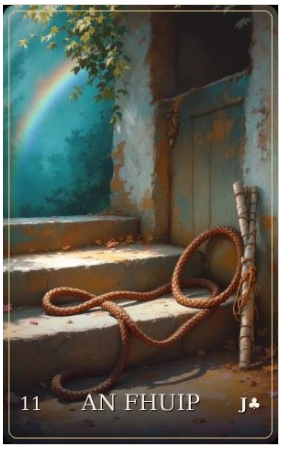
teagmhálacha sóisialta, don rud atá ar taispeáint os comhair cách, agus don ghá le cuma mhaith a choinneáil os comhair na gcairde nó an phobail.

Cruthaíonn teagmháil an Draíodóra bhunoscionn leis an nGairdín teannas ar leith in aigne an duine eile. Cé go n-iarrann an Gairdín go gcoinneofaí íomhá thaitneamhach, íomhá chuideachta agus chomhréitigh shóisialta, tugann an Draíodóir bunoscionn rabhadh go n-oibríonn a aigne ar bhealach scaipthe, neamhiontaofa, taobh thiar den stáitse. Smaoiníonn sé ar an gcaidreamh mar rud ar cheart é a choinneáil ar leibhéal éadomhain atá inghlactha go sóisialta, gan doimhneacht gealltanais fhíoir a d'éileodh iarracht agus soiléireacht ghnímh. Tá fonn air taitneamh a bhaint as na huaireanta pléisiúrtha i gcuideachta a thairgeann an Gairdín, ach tá macántacht mheabhrach agus deaslámhacht an Draíodóra in easnamh chun é sin a chur i bhfeidhm i gcaidreamh lánúine atá fíor agus dírithe.

An bac

Ridire na mBonn
(bunoscionn)

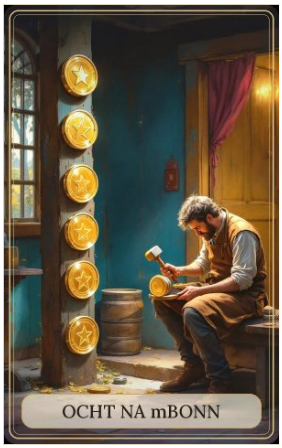

An Fhuip

Tá Ridire na mBonn bunoscionn i suíomh an bhaic, agus comharthaíonn sé stad dian, ceanndánacht dholúbtha agus marbhántacht a chuireann cosc ar aon dul chun cinn. Ina sheasamh ceart, is é an ridire seo an ceann is moille acu go léir: gluaiseann sé ar aghaidh go seasta thar thalamh treafa, a bhonn ina láimh aige le foighne agus le diongbháilteacht. Bunoscionn, stadann a mháirseáil go hiomlán, iompaíonn an fhoighne ina támhaíocht agus an cúram ina dhiúltú dall an cúrsa a athrú. Diúltaíonn an duine eile an iarracht is gá a dhéanamh chun go rachaidh an caidreamh chun cinn, agus is

fearr leis socracht gnáthaimh gan riosca. Tugann an Fhuip, an cárta Lenormand, isteach sa teach seo creathadh na cuimilte gan stad, an phionóis, athdhéanamh dinimicí a ghortaíonn, agus na hiarrachta gan toradh nach dtugann ach ídiú coirp agus aigne.

Taispeánann an trasnú idir Ridire na mBonn bunoscionn agus an Fhuip gur timthriall fabhtach ceanndánachta agus féinphionóis é an bac mór atá ar an duine eile. Oibríonn an Fhuip ar shocracht an ridire atá ina stad, agus cruthaíonn sí teannas inmheánach a iompaíonn ina chrostacht agus ina thuirse, ach nach dtagann aon ghníomh úsáideach as. Braitheann an duine eile i sáinn ag nósanna agus ag támhaíocht a choisceann air dul ar aghaidh, agus freagraíonn sé don stad sin le frustrachas a scaoileann sé amach sa tost nó in argóintí beaga ina cheann féin. Taispeánann an bac seo nach dearmad simplí é easpa tionscnaimh an duine eile, ach frithsheasmhacht ghníomhach cheanndána in aghaidh an staid reatha a athrú, fiú má chosnaíonn sé sin fulaingt dó.

An t-ionchas

Ocht na mBonn

An Chónra

Déanann Ocht na mBonn, i dteach an ionchais, cur síos ar a bhfuil súil ag an duine eile leis ón gceangal seo: obair mhion, mhall, athráiteach. I bpictiúr an chárta seo díríonn ceardaí go hiomlán ar a shaothar, ag snoí bonn óir ceann ar cheann, gan aird aige ar a bhfuil ag tarlú timpeall air: siombail den dúthracht laethúil, den fheabhsú gan stad agus de ghnáthamh na ceirde. Tugann an cárta le fios go bhfuil súil ag an duine eile, ina chroí istigh, go gcoinneofar an caidreamh beo trí iarracht leanúnach chiúin, beagnach meicniúil, ina gcomhlíonann gach duine a chúram féin gan mórán corraíola

ná éileamh mothúchánach. Tugann an Chónra, an cárta Lenormand, áfach, isteach sa teach céanna eochairfhocal an deiridh iomláin, an bhriste riachtanaigh agus an chlaochlaithe bhunúsaigh a éilíonn go bhfaigheadh cás amháin bás chun go bhféadfadh cás eile teacht ar an saol.

Nochtann an t-imbhualadh idir Ocht na mBonn agus an Chónra sa teach seo scoilt dhomhain in ionchais an duine eile. Is í an Chónra atá i gceannas ar Ocht na mBonn, agus tugann sí le fios, is cuma cé mhéad a bhfuil súil aige leis nó a dhéanann sé iarracht gnáthamh ceardaíochta an lae a choinneáil, go bhfuil a fhios aige go soiléir go bhfuil an múnla caidrimh seo ídithe agus go gcaithfidh sé teacht chun deiridh. Tá súil ag an duine eile, go bunúsach, go dtarlóidh dúnadh nó claochlú mór a chuirfidh deireadh leis an seasmhacht seo nach dtugann beatha a thuilleadh. Níl sé ag súil le hathnuachan gheal ar na seanbhonnta, ach le críoch timthrialla iarrachta nach bhfuil ciall léi a thuilleadh do cheachtar den bheirt.

Na comhfhreagairtí

Ligeann na comhfhreagairtí atá le feiceáil ar an mbord seo dúinn na réimsí éagsúla de shaol inmheánach an duine eile a thrasnú, agus nochtann siad a léarscáil inmheánach fórsaí agus an bealach a labhraíonn a staid reatha leis an mbóthar atá os do chomhair.

An t-am atá thart — An todhchaí

AN T-AM ATÁ THART
Aon na mBonn

AN T-AM ATÁ THART
An Ancaire

AN TODHCHAÍ
Seacht na Slat

AN TODHCHAÍ
Na Réaltaí

Nochtann an comórtas idir an t-am atá thart, a bhfuil Aon na mBonn agus an Ancaire mar shéala air, agus an todhchaí, a tharraingíonn Seacht na Slat agus na Réaltaí, aistriú ó staid slándála ábhartha agus gealltanais dhaingin go dearcadh aonraithe agus féinchosanta. San am atá thart, fuair an duine eile sa cheangal seo síol seasmhachta fíre agus cuan sábháilte ina bhféadfadh sé a shaol a ancaireacht; taispeánann teilgean na todhchaí, áfach, gur iompaigh an tslándáil sin ina bacainn chosanta. Mura n-athraítear aon rud, scoirfidh an duine eile den chaidreamh a fheiceáil mar chuan, agus feicfidh sé é mar chríoch nach mór dó a chosaint ar ionróirí; b'fhearr leis dóchas idéalaithe na Réaltaí a choinneáil i bhfad uaidh ná é féin a cheangal le hobair phraiticiúil na gaireachta. Léiríonn an scoilt seo nach fórsa tiomána a thuilleadh é seasmhacht an ama atá thart, ach cuimhne a dhéanann an duine eile iarracht í a chosaint trína dhúnadh féin ina chaisleán féin.

An croí — An aigne

AN CROÍ
Deich na gClaimhte

AN CROÍ
An Leabhar

AN AIGNE
An Draíodóir
(bunoscionn)

AN AIGNE
An Gairdín

Nochtann an ais a nascann an croí, áit a bhfuil Deich na gClaimhte agus an Leabhar, leis an aigne, áit a bhfuil an Draíodóir bunoscionn agus an Gairdín, duine atá roinnte go domhain agus buailte ag easpa comhleanúnachais inmheánaí. Sa chroí, is é an mothú atá ann ná deireadh an bhóthair, pian atá curtha i gcrích agus caoineadh a choinnítear faoi rún iomlán faoi leathanaigh leabhair dhúnta. San aigne, áfach, déanann an duine eile iarracht an chuma sheachtrach a stiúradh tríd an nGairdín, ag ligean air go bhfuil gach rud go breá ar an leibhéal sóisialta agus seachtrach, fad a nochtann an Draíodóir

bunoscionn nach bhfuil sé in ann ar chor ar bith gníomhú go soiléir ná cinneadh macánta a dhéanamh faoin treo a thabharfaidh sé do chúrsaí. Tá scaradh iomlán anseo idir an léirscrios a bhraitheann sé istigh agus an masc gnáthaimh nó neamhshuime a thaispeánann sé amuigh. Níl an neart ag an duine eile an caidreamh a atógáil, ach níl an tsoiléireacht mheabhrach aige ach oiread chun glacadh go hoscailte leis an deireadh, agus roghnaíonn sé dul i bhfolach taobh thiar de sheachaint agus de theagmhálacha éadomhaine.

An bac — An t-ionchas

AN BAC
Ridire na mBonn
(bunoscionn)

AN BAC
An Fhuip

AN T-IONCHAS
Ocht na mBonn

AN T-IONCHAS
An Chónra

Nuair a scrúdaímid an bac, atá déanta de Ridire na mBonn bunoscionn agus den Fhuip, i gcoibhneas díreach leis an ionchas, áit a bhfuil Ocht na mBonn agus an Chónra, is léir go bhfuil an duine eile ina phríosúnach i dtimthriall féinmhillte. Taispeánann an bac támhaíocht cheanndána a bhuaileann cuimilt agus ídiú na Fuipe gan stad; ar an láimh eile, nochtann an t-ionchas, cé go ndéanann sé iarracht gnáthamh foighneach Ocht na mBonn a choinneáil, go bhfuil a fhios aige go gcaithfidh an Chónra an struchtúr seo a dhúnadh go deo. Tá súil ag an duine eile leis an deireadh, ach coisceann a bhac air é a fhógairt nó gníomhú ionas go dtarlóidh an t-aistriú go glan; is fearr leis fanacht i gceanndánacht stad pianmhar a athdhéantar agus a phionósaíonn é féin gach lá dá dtéann thart.

An t-am i láthair — An chomhairle chríochnaitheach

AN T-AM I LÁTHAIR
An Ard-Bhansagart

AN T-AM I LÁTHAIR
An Bhean

AN CHOMHAIRLE CHRÍOCHNAITHEACH
Rí na Slat

AN CHOMHAIRLE CHRÍOCHNAITHEACH
An Leanbh

Taispeánann an trasnú idir am i láthair an duine eile, a shainíonn an Ard-Bhansagart agus an Bhean, agus an chomhairle chríochnaitheach duitse, atá déanta de Rí na Slat agus den Leanbh, codarsnacht iomlán fuinnimh a éilíonn athrú bunúsach dearcaidh. Fad atá an duine eile ina shuí go ciúin rúndiamhrach mar an Ard-Bhansagart, a aird fhulangach dírithe ar an mBean gan aon chéim a thógáil, éilíonn an bóthar atá ag oscailt romhatsa ceannaireacht ghníomhach agus fís shoiléir Rí na Slat, in éineacht le glaine agus neamhcheangal tús nua, mar a léiríonn an Leanbh. Ní iarrann a thost agus a fhulangacht tuilleadh seasmhachta ná tuilleadh iarrachtaí uaitse; a mhalairt ar fad, éilíonn siad go nglacfá smacht ar do chinniúint féin le húdarás Rí na Slat, agus go gcuirfeá tús le timthriall úrnua, saor ó shlabhraí ama atá caite agus ídithe.

An bord faoi shracfhéachaint

Nochtann anailís iomlán an bhoird seo struchtúr atá statach agus meabhrach thar aon ní eile, agus deimhníonn easpa dhúil an Uisce go bhfuil sruth an chiona spontáinigh agus an chothaithe mhothúchánaigh as láthair ón bpróiseas seo. Níl ach dhá Arcán Mhóra i measc sé chárta déag, agus mar sin imrítear an cás beagnach go hiomlán i réimse na gcinntí laethúla, na nósanna agus na ndearcthaí praiticiúla. Tugann sé sin le fios nach fórsaí cinniúna dosháraithe atá ag coinneáil na beirte óna chéile, ach roghanna pearsanta cúlaithe agus tosta. Tá dúil na talún i gceannas trí na Boinn, agus tugann sí meáchan an ábhair, na moille agus na ceanndánachta léi, fad a thugann aer na gClaimhte ídiú meabhrach agus aonrú. Ar thaobh an Lenormand, tá codarsnacht

ghéar idir téamaí an deiridh agus an ghearrtha a fhilleann arís agus arís, mar an Chónra agus an Fhuip, agus seasmhacht an Ancaire san am atá thart: taispeánann sé go bhfuil slándáil an ama a chuaigh thart meathlaithe ina próiseas ídithe leanúnach.

Taispeánann na línte fórsa go gcothaíonn traochadh an chroí tost an ama i láthair go díreach. Ní dhéanann an duine eile teagmháil mar nach bhfuil an fuinneamh mothúchánach aige chuige; ídíonn a Dheich na gClaimhte inmheánach aon tionscnamh, agus coisceann an Draíodóir bunoscionn san aigne air a acmhainní a úsáid chun an ceangal a leigheas. Tá gluaiseacht an ama soiléir: thosaigh an caidreamh ar bhonn daingean luachmhar san am atá thart, ach shocraigh sé i dtámhaíocht atá ag gluaiseacht anois i dtreo féinchosanta righne sa todhchaí. Má leanann tú ort ag déanamh teagmhála agus ag brú i d’aonar, is dócha go mbraithfidh an duine eile níos mó agus níos mó i sáinn, agus go bhfreagróidh sé le cúlú cosantach naimhdeach. Is é an freagra ionraic a thugann an leagan amach seo, a Rita, go bhfuil tú i ndáiríre ag coinneáil ort i d’aonar i struchtúr a mheasann an duine eile, ina chroí istigh, a bheith thart cheana. Níl sé ar intinn aige an tionscnamh a ghlacadh chun an ceangal a athnuachan ná chun todhchaí choiteann a thógáil, agus is fearr leis an tost a choinneáil go dtí go múchfaidh an ceangal as féin.

Comhairle

An t-am i láthair

Ná déan iarracht freagra a bhrú amach ná an tost a fhorchuireann an Ard-Bhansagart faoi láthair a bhriseadh. Má roghnaigh an duine eile an cúlú agus an cheilt, glacfaidh sé le haon iarracht teacht níos gaire nó le haon éileamh mar ionradh, agus dúnfaidh sé níos doimhne fós ina bhlaosc. Lig don achar fírinne an cháis a nochtadh, agus cosain d’fhuinneamh féin.

An t-am atá thart

Aithin luach an ruda a tógadh san am atá thart, ach ná húsáid cuimhne na daingne sin mar leithscéal chun glacadh le heaspa gnímh san am i láthair. Taispeánann **Aon na**

mBonn agus an Ancaire go raibh rud éigin fíor ann, ach ní chiallaíonn sé sin go gcaithfidh tú fanacht ceangailte de struchtúr nach dtugann an tacaíocht chéanna ná an chómhalartacht chéanna duit inniu.

An todhchaí

Bí réidh le bacainn féinchosanta a bhualadh má leanann tú ort ag déanamh teagmhála ar an mbealach céanna. Tugann **Seacht na Slat** rabhadh go seasfaidh an duine eile in aghaidh d'iarrachtaí agus go gcosnóidh sé a spás féin lena neart go léir; seachain, mar sin, tú féin a ídiú i gcathanna gan tairbhe ar son duine a roghnaigh é féin a chur ar chnoc nach féidir a bhaint amach.

An croí

Glac leis nach rud é an tuirse agus an mothú deiridh atá á n-iompar ag an duine eile ina chroí is féidir leatsa a leigheas ná a réiteach ón taobh amuigh. Taispeánann **Deich na gClaimhte** traochadh a bhaineann lena phróiseas inmheánach féin, agus tugann an Leabhar le fios nach mian leis é a roinnt; tabhair meas ar an teorainn sin, agus ná déan iarracht oscailt mhothúchánach a bhrú air nach bhfuil sé in ann nó nach bhfuil sé toilteanach a thabhairt.

An aigne

Ná lig do chuma an ghnáthshaoil shóisialta ná do na teagmhálacha fánacha a d'fhéadfadh tarlú sa Ghairdín tú a mhealladh. Tá aigne an duine eile scaipthe agus gan fócas praiticiúil ar an gcaidreamh, mar a thaispeánann an Draíodóir bunoscionn; ná tóg ionchais ar ghealltanais doiléire ná ar ghothaí nach bhfuil iontu ach cuma a choinneáil.

An bac

Cuir deireadh le dinimicí a athdhéanamh nach dtugann ach ídiú agus frustrachas don bheirt agaibh. Oibríonn an Fhuip ar cheanndánacht **Ridire na mBonn** bunoscionn, agus taispeánann sí nach dtabharfaidh do sheasmhacht, agus tú ag iarraidh bogadh a chur ar dhuine nach mian leis bogadh, ach fulaingt agus tuirse choirp duit; éirigh as cás a roghnaigh an tsocracht a bhualadh.

An t-ionchas

Lig don Chónra a ról a chomhlíonadh agus an rud nach bhfuil beatha ann a thuilleadh a dhúnadh, in ionad iarracht a dhéanamh gnáthamh meicniúil **Ocht na mBonn** a choinneáil. Tá súil ag an duine eile cheana féin le deireadh na dinimice seo, agus ní dhéanfaidh cur in aghaidh an chlaochlaithe sin ach staid ghéibhinn a fhadú, staid a choisceann deiseanna nua a theacht chun cinn i do shaol.

An chomhairle chríochnaitheach

Rí na Slat

An Leanbh

Nochtar comhairle chríochnaitheach an leagain amach seo ag rinn íochtair an bhoird, áit a dtagann **Rí na Slat** agus an Leanbh le chéile chun freagra díreach a thabhairt ar d’imní faoin áit a seasann tú féin sa chaidreamh seo. Éilíonn Rí na Slat, duine údaráis a bhfuil a shlat thine ina ghlac aige agus a shúil dírithe go daingean ar an spéirlíne, go nglacfá stiúir do shaoil féin le misneach, le fís shoiléir agus le diongbháilteacht, agus go scoirfeá de thú féin a chur i riocht spleáchais nó feithimh fhulangaigh. Tugann an Leanbh, an cárta Lenormand, isteach sa chomhairle seo creathadh na núíosachta, na glaine, an neamhcheangail leis an rud atá thart, agus an chumais tosú as an nua go héadrom agus go fiosrach, saor ó réamhbhreithiúnais agus ó sheanualaí.

Le chéile, tugann an dá chárta seo le fios gurb é an chéim is fearr duit a thógáil ná timthriall pearsanta nua a thosú, ag gníomhú le ceannasacht **Rí na Slat** agus le húire an Linbh. Oireann an chomhairle seo go foirfe don diagnóis ar an duine eile: i

bhfianaise a thost traochta agus a thámhaíochta, níor cheart duit leanúint ort ag déanamh teagmhála ná ag brú, ach tarraingt siar go huasal agus d’fhuinneamh a dhíriú ar bhealaí agus ar thionscadail nua a chruthú a thabharfaidh an t-áthas agus an díograis ar ais duit. Sna seachtainí atá romhat, is trí mhothú faoisimh agus soiléireachta meabhraí a nochtfar na comharthaí go bhfuil tú ar an mbóthar ceart, agus beidh an cathú dul i dteagmháil arís nó géilleadh do lionn dubh an ama atá thart ina rabhadh soiléir go bhfuil tú ag cúlú go talamh seasc. Taispeánann an bord na fórsaí atá i gceist agus traochadh an duine eile, ach is fútsa amháin atá sé, a Rita, a chinneadh an fearr leat rialú ar do thodhchaí féin nó leanúint ort ag brú ar thost nach bhfuil aon ní le tairiscint aige duit a thuilleadh.

Faoi phictiúir na gcártaí

Leanann an cur síos ar gach cárta sa tuarascáil seo íocónagrafaíocht thraidisiúnta na gcártaí, arb í a thugann a bhrí dó. Ní i gcónaí a atáirgeann na pacaí go hiomlán í: b’fhéidir nach mbeadh mionsonra a luaitear sa téacs le feiceáil sa phictiúr atá os do chomhair. Sa chás sin is de réir an téacs a léitear an cárta – is é a iompraíonn an bhrí thraidisiúnta.

Cód an leagan amach seo

Leagann an bloc seo an bord arís. Cóipeáil é agus greamaigh é in “Greamaigh leagan amach”, ag www.soldaalma.pt: filleann na cártaí ar na háiteanna céanna, agus as sin is féidir leat an tuarascáil seo a iarraidh arís gan iad a tharraingt as an nua.

```
--- chun an leagan amach seo a athchóiriú ---
tiragem: sol_amor
baralho: tarot_casa+cigano
cartas: M2, G29, O1, G35, P7, G16, E10, G26, M1*, G20, O12*, G11, O8, G8, P14, G13
pergunta: Is maith liom go mór é, ach braithim gur mise i gcónaí a bhíonn ag déanamh teagmhála. An bhfuil todhchaí ag an gcaidreamh seo, nó an bhfuil mé ag coinneáil orm i m’aonar?
```

Léiríonn na cártaí claonta agus fórsaí atá ag obair, ní fíricí cinnte.
Is ar an duine a chuireann an cheist atá an fhreagracht agus an cinneadh i gcónaí.
Tarot Sol da Alma · seachtó a hocht bpictiúr a péinteáladh ón tús don suíomh seo, i stíl phictiúr an leathanaigh

bhaile. Lenormand Sol da Alma · pictiúir a péinteáladh ón tús don suíomh seo.